

PRVNÍ PASTÝŘSKÝ LIST BISKUPA PAVLA

Milí přátelé,

v evangeliu zaznívá: „*Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků ...*“ Slyšel jsem výklad, že když Ježíš ustanovil apoštoly, tak jsou uváděna jejich jména. Když ustanovil dvaasedmdesát učedníků, jejich jména známa nejsou. Tam si může každý z nás dosadit své vlastní jméno. Vyslání učedníků nám říká, že nikdo není vyňat z Boží péče, ale také že každý nese díl odpovědnosti za víru, kterou přijal. Při této příležitosti bych vám rád představil v kontextu dnešního evangelia tři hlavní priority, které chci jako sídelní biskup naplňovat v naší diecézi.

Modlitba. Prvním momentem vyslání učedníků je modlitba. Slyšíme Ježíšova slova: „*Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.*“ Modlitba by měla kráčet ruku v ruce s naším jednáním. Jsem spolu s papežem Františkem přesvědčen, že modlitba je kyslíkem našeho života, skrze ni se stává nemožné možným a nesnadné snadným. Všichni víme, že církev nenakupuje duchovní ani spolupracovníky ve farnostech na běžném trhu práce. Povolání je dar, o který se má pečovat. A tak péče o modlitbu a její rozvoj v konkrétních podobách bude mou prioritou, a to i ve vztahu k vlastnímu povolání.

Vztahy. Dalším momentem vyslání učedníků jsou slova: „*Poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít.*“ Zde nejde jen o to, že podle židovského práva bylo ke svědectví třeba nejméně dvou svědků, ale i o to, aby se učedníci navzájem podporovali a nebyli osamělými strážci majáku. Zkušenost říká, že administrativu lze delegovat, osobní vztahy nikoliv. Živé společenství mezi biskupem, kněžími a farnostmi je něco, po čem volají věřící v synodálním procesu. Podpora těchto vztahů tak bude mou druhou prioritou.

Farní společenství a rodina. Naši víru dnes nemůžeme prožívat v hloučcích lidí, kteří se zabývají sami sebou. Skutečná farnost je tam, kde je společenství, které umí představit svému okolí víru jako pozitivní nabídku. Mou třetí prioritou bude v návaznosti na mého předchůdce biskupa Vojtěcha péče o farní správu s ohledem na pastorační možnosti a potřeby diecéze. Na některých místech to bude spojeno s postupnými změnami, které přinesou radost i bolest. Ježíš v dnešním evangeliu učedníkům jasně říká, aby měli na paměti: „*Přiblížilo se k vám Boží království.*“ Žít křesťanský život v přítomnosti je jako snaha navlékat nit do jehly, kterou je právě toto království.

Žádám vás proto: nebojte se s vírou v Boží pomoc společně vyjít na další etapu cesty naší diecéze. I když to bude někdy vyžadovat trpělivost, cíl je jasný.

Žehnám každému z vás.

✠ biskup Pavel